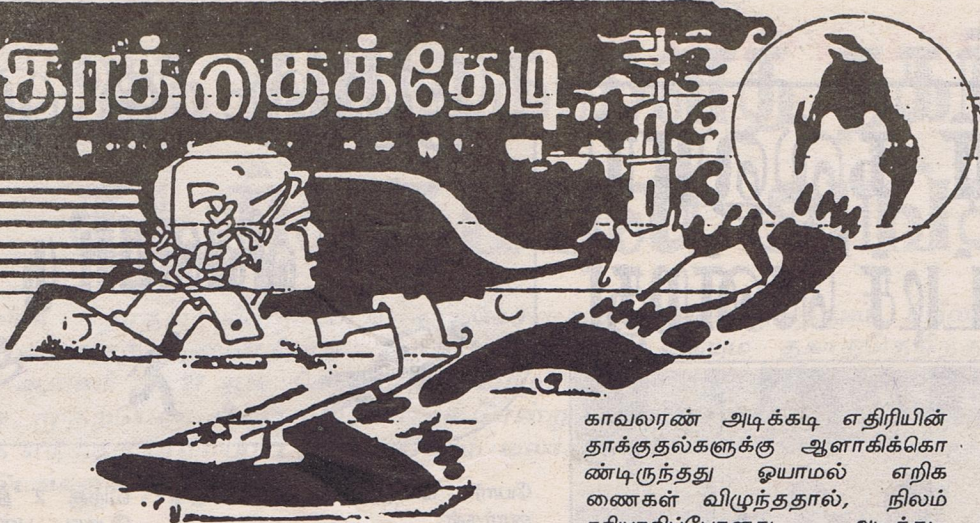

சுதந்திரத்தைக் தேடி

விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் படையணி சந்தித்த அனேகமான சண்டைகளில் -அது தரைச்சண்டையாயினும் சரி கடற்சண்டையாயினும் சரி அவற்றிலே -தனது பங்களிப்பைச் செய்து, தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவள் எங்கள் பாமா!

எல்லாவற்றிலுமே குறிப்பிடத்தக்க திறமையுள்ள, நிறைவான போராளியாக நாம் அவளைக்கண்டோம். நெஞ்சுக்குள் உறைந்துபோன அவளது உருவமும் உறுதியான நடவடிக்கைகளும் எந்த ஒரு போராளியையும் அடிக்கடி நினைவுகூரச்செய்யும்.

"எங்கட பாமாக்காவோ?"

என்று அவளைப்பற்றிக் கூறிகண்கலங்கும் போராளிகள் அனேகம். நேற்றுவரை இந்தத் தென்னந்தோட்டங்களிலும், கடலின் உப்பு நீரிலும் கால்களை நீளநீள வைத்தபடி உலா வந்தவள். இன்று எங்கள் நினைவுகளுக்குள் நீளமாய் உறைந்து போனாள்.

பருத்தித்துறையிலுள்ள இன்பருட்டி கடற்கரை ஓரத்தில் சின்னக்குழந்தையாய் விளையாடி சிற்பிகளும் கிழிஞ்சல்களும் பொறுக்கி... அவள் குழப்படிக்காரியாகத்தான் இருந்தாள். சண்முகசுந்தரம் ஐயாவுக்கும் இரத்தினேஸ்வரி அம்மாவுக்கும் நாலாவது பிள்ளையான அவள், சியாமளவாக வலம்வந்து அந்த வீட்டை நிறையவைத்தவள். 19-71.03.28 இல் அவள் பிறந்தபோது, அந்த வீடு நிறைந்து தான் போனது. சியாமளா சரியான துடியாட்டக்காரி. அம்மாவுக்கு விளையாட்டு காட்டி விட்டு, இன்பருட்டி கடற்கரை ஓரங்களில் கால்கள் மண்ணிற்புதைய, சின்னக் குழந்தையாய் தத்தித் தத்தி வருவாள். தொடுவாளைப் பார்த்தபடி, எரிகின்ற அலைகளில் நனைந்தபடி நீண்ட நேரம் நிற்பாள். அம்மா அவளைக்காணாது தேடிவரும் வேளைகளில் ஓடி ஒளித்து - அவளது குழந்தைக்காலக் குழப்படிகள் சொல்லிமாளாது.

அவள் தனது பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையிலும் மிகவும் கெட்டிக்காரியாக இருந்தாள். தனது உயர்தரக் கல்வியை பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த கல்லூரியில் கற்றபோது, உயிரியல் விஞ்ஞானத்தை தேர்ந்தெடுத்தாள். படிப்பிலும் சரி, விளையாட்டிலும் சரி என்றுமே பின்தங்கியது இல்லை. விளையாட்டுப் போட்டிகளில் அவள் பெற்ற சான்றிதழ்கள் ஏராளம்.

இப்படி இருந்தவளது வாழ்வின் அமைதியை இந்திய இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகள் குலைத்தன. அவளது அண்ணன் கடற் புலி லெப்டினன்ட் வெங்கடேஸ்வரீச்சாவைத் தழுவிக்கொண்ட போது, படிப்பைவிட நாட்டுப்பணி மேலாகப்பட்டது. அண்ணன்கொண்ட இலட்சியப்பணியைத் தொடர், சியாமளா இயக்கத்தில் இணைந்தாள்.

1989 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் அவள் இயக்கத்திற்கு வந்த நேரம். தமிழீழத்தில் வழக்கி

விழுகிற இடமெல்லாம் இந்திய இராணுவம். புலிகளை இரவும் பகலும் சல்லடைபோட்டுத் தேடிக்கொண்டிருந்த நேரம். புலிகளின் முக்கியமான நடவடிக்கைகள் யாவும் காட்டிலே மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்போது இருந்த சூழ்நிலையில் இயக்கத்தில் போராளிகளின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவு அதுவும். பெண்போராளிகள் எண்ணிக்கை ஒருசில நூறுகளுக்குள் மட்டுமே. இத்தகைய சூழ்நிலையில் சியாமளா பாமாவாக தன்பெயரை வைத்துக்கொண்டு, நான் காவது பயிற்சிகளில் பயிற்சி எடுத்தாள். பயிற்சிகளில் அவள் காட்டிய திறமையும் உயர்ந்த திடமான உடல் அமைப்பும் அவளை 50 கலிபர் துப்பாக்கியின் உதவிச் சூட்டாளராகச் செயற்படவைத்தது. தனது கணரக ஆயுதத்தைத்தோளிலே சுமந்தபடி விங்குகளை தோளின் குறுக்காகப்போட்டபடி அவள் நடப்பது தனியான கம்பீரம்! காட்டுக்குள் நீண்ட தூரங்கள் நடந்து, காடுமுறித்து, எமக்குத் தேவையான சாமான்களை நாம் சுமந்து வருவது வழக்கம். கனத்த சுமைகள் தோளை அழுத்த அந்த வேளையிலும் இவள் கலகலத்தபடி வருவாள். எங்களுக்கு பாரங்குறைந்தது போற்றத்தோன்றும்.

1990 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இந்திய இராணுவம் எம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய போது, காட்டில் இருந்து இரு நூறு பேர்கொண்ட குழு யாழ்ப்பாணம் வந்தது. இக்குழுவில் பாமாவும் ஒருத்தியாக இருந்தாள். அன்றிலிருந்து விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் படையணி சந்தித்த அனேகமான சண்டைகளில் அவளது தடங்கள் பதிந்தவண்ணமிருந்தன.

கோட்டை, பலாலி, காரைநகர், சிலாவத்துறை, பலவேகய ஒன்று, மணலாறு என்ற நீண்ட பட்டியலில் அங்குள்ள காவலரண்களில் அவளது கால்கள் அகலப்பதிந்தன. பாமா! குறிப்பிட்ட சில காலப்பகுதியிலுள்ளே இவளது வளர்ச்சி அபாரமானது. இவளின் உறுதியான செயற்பாடுகளும் நினைத்ததைச் சாதிக்கும் பண்பும் இவளைப் படிப்படியாக வளரச்செய்தன.

பலாலிக் காவலரண்களில் பாமா நின்றபோது, அவளது செயற்பாடுகள் யாவையும் மறக்கமுடியாதவை. எந்த வேலையும் எனக்குத் தெரியாது என்று இவள் தலையாட்டியதை நாங்கள் காணவில்லை.

"வீட்டிலிருந்து எல்லாம் தெரிஞ்சுகொண்டே வந்தனாங்கள். இயக்கத்தில் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்து விட்டோம். எல்லாம் முயற்சியால்தான்" என்று அடிக்கடி கூறுவாள்.

அவற்றை நாம் பலாலியில் நேரில்கண்டோம்.

அது 1990 ஆம் ஆண்டின் மழைக்காலப்பகுதி. பலாலியின் செம்பாட்டுமண். மழை ஈரத்தில் பிசுபிசுத்தது. கால்கள் சேற்றில் புதைந்தன. சேற்றுக் குழம்புகளின் நடுவே இருந்த அந்தக்

காவலரண அடிக்கடி எதிரியின் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகிக்கொண்டிருந்தது ஓயாமல் எறிகணைகள் விழுந்ததால், நிலம் கரியாகிப்போனது. அடிக்கடி அவ்விடத்திற்கு முன்னேற இராணுவம் முயற்சிப்பதும் நாம் அடித்துத் துரத்துவதும் வழக்கமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகிப்போனது.

இத்தருணத்தில், முதல் நாள் நடந்த கடுமையான சண்டையில் பதினான்குபேர் காயம் அடைந்தனர். எதிரியின் முக்கிய இலக்கான அந்த இடத்தில் தொடர்ந்தும் எமது குழுவை நிலைநிறுத்துவதற்கு நாம் ஒரு பொறுப்பான ஆளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, பாமாவின் செயற்பாடு நம்பிக்கையூட்டுவதாய் அமைந்தது.

"நான் குறாப்பைக் கொண்டு போறன்".

அவள் எழுந்து சொன்னாள். இதுவரையும் பெரிய களங்களைக்கண்டவள் அல்ல அவள்.

லெப்.கேணல் பாமா

சியாமளா சண்முகசுந்தரம்
இன்பருட்டி, அல்வாய்
பிறப்பு: 1971-03-28
வீரச்சாவு: 1993-11-12

ஆனால், அவளிடம் ஒரு வித்தியாசமான திறமை இருக்கத்தான் செய்தது. அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குழுவை திறமையாக செயற்பட வைத்த விதம் எமக்கு நிறைவைத்தந்தது. அடிக்கடி இராணுவத்திற்கு தலையிடி கொடுப்பதும் பாமாவின் வேலையாக இருந்தது. அந்தக்காலங்களில் பலாலியின் பனை வெளிகளை ஊடறுத்தபடி எதிரியின் தேடொளி இரவைப் பகலாக்கும். மிகமிகக்கிட்டவாக தனது ஒளியைப் பாய்ச்சியபடி இருக்கும் போதெல்லாம் பாமா அதற்கு குறிவைப்பாள். அவளது 'பிறன்' குறி தவறியதாக நாம் கேள்விப்படவேயில்லை. பயிற்சி முகாமிலும் சரி சண்டைகளிலும் சரி அவள் நன்றாக குறிபார்த்துச் சுடும் திறமை பெற்றவளாக இருந்தாள்.

அப்படி ஒரு இடத்தில் தேடொளி உடைய, மறு இடத்தில் எதிரி அதைப்பொருத்த மீண்டும் உடையவைத்து, உண்டையில் அவர்களைச் சலிப்படையவே செய்துவிட்டாள். அந்த நீண்ட பனைகளில், நிலையெடுத்தபடி இராணுவக் காவலரண்களை நோக்கி அடிக்கடி அருள் 89 ஐ அடிப்பாள். அது ஒரு விளையாட்டுப் போலை... ஆனால், குறிதப்பாத ஒன்றாக அவளுக்கு இருக்கும்.

இப்படி எத்தனை சம்பவங்கள்! பாமாவின் துடிப்பான அந்த

நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றையும் பலாலியின் புழுதிபடிந்த செம்பாட்டுமண் சொல்லும்; கனத்த காற்று சொல்லும்.

பலாலிக்குப் பிறகு பெரிய களமாக இவளுக்கு ஆனையிறவுக்களம் அமைந்தபோது, அதிலும் தன்றிறமைகளை வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. ஆகாயம், கடல், வெளி, நடவடிக்கையில் மகளிர் படையணியின் பக்கம் மும்முரமான சண்டையில் இவள் நின்றாள். உக்கிரமான மோதல். மழைபோல ரவைகள் காதை உரசுவதாக வரும். மயிரிழையில் தப்பித்த எறிகணை வீச்சுக்கள்... பாமாவின் குழு விலும் அனேகம்பேர் காயப்பட்டத்தான் போனார்கள். எதிரி பின்வாங்கும்வரை பாமா மட்டும் தனித்து நின்று அடிபட்டதை நினைக்கின்றோம். கடைசியாகக் காலிலே பலத்த காயமடைந்த ஒரு போராளியை அந்தக் கும்மிருட்டு நேரத்திலே கண்டுபிடித்துப் பின்னூக்குக்கொண்டுவந்து இவள் முச்சுவிட்டபோது, தனியொருத்தியாக நின்று தடயங்கள் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கிய போது...

ஆனையிறவுச் சண்டையில் இவள் தலையில் காயப்பட்டாள். இவள் தப்பி வருவாள் என்பதில் எங்களுக்கு ஒரு துளியளவு நம்பிக்கையே இருந்தது. ஆனால், பாமாவின் திடமான உடல் அமைப்பும் உறுதியுமே அவளைத் தப்பவைத்தது. மீண்டும் பழைய நிலைக்கு இயங்கவைத்தது.

நிறையக் களம்கண்ட ஒரு போராளியாக, ஒரு குறும்புக்காரியாக, எல்லோருக்குமே உதவுகின்ற இளகிய மனம்படைத்த வளாக நாம் அவளைக் கண்டோம்.

இப்படித்தான் ஒருநாள்...

அது லெப். கேணல் ராஜனின் வழிநடத்தலில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகள் பயிற்சிக்கல்லூரி. அதில் இவள் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது, ஒருநாள் இவளது முகாமுக்கு ஒரு சிறுமியும் சிறுவனும் சாப்பாடு கேட்டுவந்தனர். அப்போது அங்கு உணவேதும் இருக்கவில்லை. இதை அவதானித்த இவள், எல்லோரிடமும் இருக்கும் காசு எல்லாவற்றையும் சேர்க்க ஐம்பது ரூபா வந்தது. அதை அவர்களிடம் கொடுக்கச் சென்றபோது, அச்சிறுமியிடம்;

"உங்களது பெயர் என்ன?"

என்று கேட்க, அப்பிள்ளை வாய் திறக்கமுடியாத நிலையில் இருந்ததைக்கண்டு இவள்...

"ஏன்?" என்று விசாரித்தாள். விமானக் குண்டுவிச்சின்போது சன்னமொன்று தாடைக்குள் தாக்கியதால் வாய்திறக்க முடியாது என்ற விபரத்தை அந்தச் சிறுமியைசைகைமூலம் கூற, இவளது கண்கள் குளமாகின.

சுதாமதி

அந்தக் காசைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, "இந்தச் சின்னப் பிள்ளை என்ன பாவம் செய்தது? இதுக்கு இவங்களிற்கு முறையான பாடம் படிப்பிக்கவேணும்" என்று சொல்லியபோது, இவளது குரல் தழுத்தழுத்தது. அடிக்கடி, "இந்தக் கல்மெல்லாம் எங்க ளோட முடிஞ்சிடவேணும். எங்க கட சின்னனுகள் அனுபவிக்கக் கூடாது. அதுகள் சந்தோசமா தங்கட தாய், தகப்பனோட வாழோணும்" என்று கூறி, அவள் கண்கள் கலங்கித் தவித்ததை நினைக்கும்போது...

அன்று படைத்துறைக் கல்லூரியில், வோக்கி பற்றிய வகுப்பு. புதிய ரகங்கள், புதிய தொழிற் பாடுகள் நுட்பமாக ஆராய்ந்து விளக்கப்பட்டது. இறுதியாக விளக்கியாளர் "இந்த (CI 25) வோக்கி புதிசு. இதின்ரை தொழிற்பாட்டைப்பற்றி நான் உங்

களுக்குச் சொல்தரமாட்டன். நீங்களா இதை ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கவேணும். குறிப்பிட்ட கால அவகாசம் தருவன்" என்று கூறி முடித்தபோது, முழுமுச்சாய் அதனோடு ஒன்றி, அதன் தொழிற்பாட்டை அறிவதில் நேரங்காலம் இல்லாது, கண்ணாய் இருந்ததை இப்போது நினைத்தாலும்...

அந்த முயற்சிகளில் அவள் வெற்றி பெற்றாள். அதன் தொழிற்பாட்டை, முதலில் கண்டு பிடித்து விளக்கப்படுத்தினாள். அப்போது எல்லாப் போராளிகள் மத்தியிலும் இவளின் திறமை வெளிப்பட்டது. இவளின் விடாமுயற்சியை நாம் எங்களுக்குள் சொல்லிச் சொல்லி வியந்து போனோம்.

சுதரங்கம் விளையாடுவது அவளுக்குப் பிடித்தமான ஒரு விளையாட்டு. நுட்பமாகவும் திறமையாகவும் அவள் விளையாடுவது யாவரையும் வியக்க வைக்கும். பார்ப்பவரை பார்த்துக்கொண்டே நிற்க வேண்டும் போல் நினைக்கத் தூண்டும். அவளின் இராசாவும் இராணியும் தோற்றதாக வரலாறில்லை. அந்த தளவுக்கு எதிரே விளையாடுபவரை விழுத்துவதில் குறியாக நிற்பாள். அவளின் இன்னொரு விருப்பமான விளையாட்டு கர்ப்பந்தாட்டம். மாலெ நேரத்தில் மைதானத்தில் அவள் விளையாட வந்துவிட்டாள் என்றால், மைதானம் கலகலத்துப்போகும். தள்ளி எட்டி ஓடி ஓடி அடிப்பது அவளுக்கு ஒரு கலையாகத்தான் இருந்தது.

இவளது குறும்புகளுக்கும் குறைச்சலில்லை. நேரங்காலம் பாராமல், சுற்றி நிற்பவர்களை வயிறு குலுங்க சிரிக்கவைத்து விட்டு நடுமவிவிடுவாள்.

ஒரு தடவை இவளும் இவளது தோழியும் ஒரு உந்துருளியில் இரவு ஒன்பது முப்பது மணியளவில், வடமாராட்சியில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி வந்துகொண்டு இருந்தனர். அவளது உந்துருளியின் வெளிச்சம் மிகவும் மங்கலானது. பாதை தெளிவாகத் தெரியவில்லை. புறாப்பொறுக்கியடியில் வந்துகொண்டிருந்தபோது ஒரு சரக்கு உந்துருளி மிகுதியான ஒளியைப் பாய்ச்சியபடி எதிர்ப்பக்கமிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. பாமா உடனடியாகத் தனதுவெளிச்சத்தை அணைத்துவிட்டு கையைமேல் நோக்கிக் காட்டினாள், உடனே சரக்கு உந்துருளியின் ஓட்டுனர், உலகுவானூர்தி வருவதாக எண்ணி, தனது வெளிச்சத்தை அணைத்துவிட்டு, ஓரமாக வாகனத்தை நிறுத்தவும், இவள் தனது உந்துருளியை வேகமாக ஓட்டிச்சென்று விட்டாள். இப்படி நான்கு, ஐந்து வாகனங்களை நிறுத்தி, அந்த இடை வெளியைப் பயன்படுத்தி தன் வாகனத்தை ஓட்டினாள். முனியப்பர் கோயிலடியில் செல்லும்போது ஒரு வாகனம் வர அதற்கும் அவள் மேல்நோக்கி கையைக் காட்டி நிறுத்திய பின்னர்தான் பார்த்தாள், அது எமது போராளிகளின் வாகனம். ஒரு நிமிடம் அதிர்ந்து போனாலும் உடனே விறுவிறு என்று உந்துருளியை அதிவேகமாக ஓட்டியபடி வந்து சேர்ந்து, சிரிசிரியென்று சிரித்த பாமா, இப்போதும் கண்ணுக்குள் ளேதான் நிற்கின்றாள்.

இவளுக்கு எதுவும் ஏறுமாறாகச் சொல்லி கோபப்பட வைப்பது எங்களுக்கு பெரிய விளையாட்டுப்பார்த்தாக இருக்கும். எதற்காவது இவளுக்கு கோபம் வந்தால் கடகடவென்று பேசி விட்டு அடுத்த நிமிடம் மறந்து போய் நின்று சிரிப்பாள். பேசுவது முழுக்க அடுக்கு மொழியில் தான். கதைக்கும் போது வேகமாக கதைப்பதால் அவளது கதை மற்றவர்களுக்கு விளங்குவது கடினம். அதனால் அவளை 'நடுங்கல்' என்று கேலிசெய்து தொடர்ச்சி 12 ஆம் பக்கம்...